

## TITVLVS XVIII

Cum in uerba peruenio grauitatem præ se ferentia: nihil  
inde me facile detrabit.

Sum rebus uerbisq; seris deditissimus.

Seria quæq; in epistolis me sibi a scripticiū asciscunt.

(Titulus. xvij.

(S)eria de alio familiaris.

Quam sit noster Curius grauis in omni re sua: uel eius sermo manifesto docet. Est em̄ totus serius. Discepit autem nūc de diuinis publice in clarissima theologorū corona. Quis possit (uel si centū habeat Homeris: quas Persius replicat linguas) describere q̄ omnia dixit serie. Credidit aduersarius hūc cauillis mordere: nunc Mercuriū ægyptiacū uocans: nūc Colossum rhoditum: nunc circulū ad tabernam. Hic tulit iniurias: uerbis responsa reddidit q̄ grauissima: eo illi turpius esse qd̄ loquacior ab elinguibus superaret. Tandem in id deuentū est: ut interminatus fuerit aduersarius. At Curius q̄ grauissime dixerit: nō iniuria cōstituisse iusciuale: opus esse factō ubi uerba nō sufficerēt. Propterea sibi cedendum duello: nō cōtentione. Dic ille inquit: si nō cedis: Immo nihil hic ait: cedendo taceo: ne te cogam: ut Terentius uoluit: Ex stulto insanū reddi. Cognouerūt Curius grauitatem omnes: illiusq; leuitatem. Bene uale. Ex Mediolano. viij. Idus Ianuarij.

(S)eria de alio familiarissima.

Voluissem: affuissem cum hic noster Curius compulit nos suā grauitatē supra modū admirari aduersus petulatiā Marcantonij: cuius contumelijs afficiebat assidue sua in lite: fuit ea uerborū seniorum modestia ut nil grauius dici queat. Ille maledicebat: hoc semp benedicente. Ille hunc stultum uocabat: hic eum sapientē. Sic tandem: Situa istae sermocinatio sapientis est: mea stulti: quæ contraria tuæ. Vale. Ex Mediolano. viij. Idus Ianuarij.

(S)eria de alio gratis.

Curius noster uir grauissim⁹: & si nunq; aut fecit quicq; nō permodeste: aut cogitauit nō prudentissime: aut locutus

Persius

Mercurius  
ægyptiacus  
Colossus  
rhodius

Terentius

# TITVLVS XVIII

est non serio quibus uirtutum generibus reliquos huius  
 ætatis superauit omnis: nūc tamē ea & cogitauit: & dixit:  
 & fecit: quibus seipsum superauit: ut illo utar **I**socratis. **N**ā **I**socrates  
 cū in bac urbe delectus fuerit prouinciae monachorū no-  
 strorū præses: aduocauit primum in consilium ex omni or-  
 dine ministros atq; custodes: habuitq; orationē & copio-  
 sam & elucubratā diligēter de ijs omnibus quæ deceat il-  
 los obseruare quī uitā religiosam delegerūt. **H**ac autem  
 paucis complexus est: quibus ordo noster teneat uotis:  
 tantasq; tū castitatis: tū uoluntariæ paupertatis ac obediētiæ  
 laudes protulit: ut incredibile dictu sit. **N**am & ab **A**risto/  
**C**hrist⁹ tem-  
 tele declarauit has esse institutas leges uitiorū fugādōrū: ptat⁹ a dia/  
 qui uirtutem distinxit in cōtinentiam uirtutē & heroicā: bolo  
 & christiano exemplo id apertum est: cum non permisit  
 se **S**aluator temptatus a spiritu in incontinentiam delabi  
 per panis oblationem in summa fame: nec in superbiam p-  
 hortationē ut se deiſciens ex pinnaculo speraret ab ange-  
 lis in manibus fuscipi: nec in auariciā per regnorum om-  
 niū promissionē si cadens adorasset eum. **A**ddidit & illud  
**I**ohannis: **Q**uicquid esset in hoc orbe: aut in castitate esse **I**ohannes in  
 carnis: aut uitæ superbiam: aut oculorum incontinentiam. **S**ua canonis/  
**P**roptereaq; religiosum aduersus ea mūdi pericula debe  
 re sese ascribere castitati: obediētiæ: paupertati. **M**ox in  
 hæc explicāda descendit: execratus libidinem supra mo-  
 dum: quæ cæcū sequeret ducē: cū qua esset omnis imun-  
 ditia: omnis turpitudo. **S**uperbiā uero illam fuisse docēs: **S**uperbia  
 quæ coegit primos spiritus in abyssum cadere. **A**uariciā **A**uaricia  
 pari modo illinc originē duxisse a qua fiunt homines im/  
 manes in pecunia optanda: quā ut inquit **C**cero: nemo **C**cero  
 sapiēs cōcupiuit: & **S**ophocles dicit: Auri cupiditatē ab/  
 iectione mentiū gigni. **D**einceps ubi cōsulto cū patribus  
 multa cōmentatus est ad religionem pertinētia: cunctos  
 adiuit cōuentus: alios puniuit peccantes: alios castigauit  
 errantes: alios ad uitutes (ppositis etiam præmijis) inuita-  
 uit: ea uerboꝝ grauitate ut admirati sint oēs: maluerintq;

## TITVLVS XIX

huic obtemperare: uel acriter uerberanti; q̄ alteri uel hu-  
manius mitiusq; cogenti. Vide quātū inter hominē hunc  
huiusq; cūcta seria: & alios aliquāc acerbiores (sed leuiores)  
intersit. Bñ uale. Ex Mediolano. vj. Idus Ianuarij.

### Synonyma Seria de alio.

Certe hic uir est grauissimus.

Hoc uno quis magis serijs delectat?

Est in hoc tanta grauitas ut nihil nō loquat̄ serio.

Tanta est in Curio uerborum ac sententiarū copia: ut ad-  
mirabile sit.

Verborum ac factorū bic pondere ac mensura cunctos  
superat.

Nihil ab hoc proferet insipide: nihil immodeste.

A nulla grauitate abhorret hic noster.

Est huic oīm i serijs & cogitādis & dicēdis haud inferior.

Vt cogitat hic omnia mature: sic facit consulto.

Temeritas & insolentia dicendi agendiq; Curio est pro-  
tinus inimica.

Prudētissime Curius cuncta rimat: & cōsultissime pficit.

A Curio tam abest leuitas q̄ ab insanis grauitas.

Cum Curio nulli stulto quicq; est cōmercij.

Tanta est huic cū sapientia familiaritas: ut ab ea nullis ui-  
tæ suæ partibus possit disiungi.

Curius cum est in agendo prudentissimus: tum in dicens-  
do grauissimus.

Vtina oēs qui serijs delectant: Curijs similes fierent.

Sires publicæ Curijs similibus manderent gubernandæ:  
fœlicissime semper essent.

### Titulus. xix.

### Imperatoria familiaris.

Et si nō dubito: uos milites huic ædicto continuo fore ob-  
tēperaturos: nec multis arbitror opus esse ad eos adhor-  
tandos: qui fuere semp mihi obsequentissimi: ut adiūciam  
tamē calcar equo sponte currenti (ut Euripides dicit) uo-  
bis impero: ut ad diem cōstitutam in castris cum impedi-

Euripides